

Motion till riksdagen

1989/90:Fi50

av Gunnar Björk m.fl. (c)

med anledning av prop. 1989/90:125 Förslag om tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1989/90

Denna motion behandlar tilläggsbudgeten såvitt avser finansdepartementets huvudtitel.

Under titel F. Övriga ändamål anslag 10. föreslår regeringen att statliga myndigheter befrias från skyldigheten att själva betala arbetsmiljöavgift för innevarande budgetår. Avgiften föreslås i stället tillföras arbetslivsfonden direkt från inkomsttitel. Verksamhet som är beroende av statsbidrag och där statsmakterna entydigt har tagit ansvar för lönekostnadsutvecklingen föreslås kompenseras för arbetsmiljöavgiften. Regeringen föreslår således att 280 milj.kr. anvisas för budgetåret 1989/90 för detta ändamål.

Motivet för att statlig verksamhet på detta sätt befrias från att belastas med arbetsmiljöavgiften under innevarande budgetår är, enligt propositionen, att avgiften inte kunnat förutses vid budgetering av verksamheten för budgetåret.

Även vid ett beslut om att statlig verksamhet i enlighet med regeringens förslag skulle befrias från avgiften, kvarstår att statliga arbetsgivare skall ha rätt att söka medel ur fonden. Detta genom beslut i riksdagen om arbetslivsfondens tillämpning.

Statlig verksamhet skall således favoriseras framför verksamhet med annan huvudman dels genom att större hänsyn skall tas till förutsägbarheten i budgeteringen, dels genom att ges rättigheter utan motsvarande skyldighet. Såvitt avser möjligheten att vid budgetering förutse avgiften befinner sig alla arbetsgivarekategorier – statliga, kommunala och privata – i samma situation. Förutom det rehabiliterande och arbetsmiljöförbättrande syftet med arbetsmiljöavgiften var ju dessutom avsikten att avgiften skulle innebära en tillfällig åtstramning. Denna åtstramning skulle gälla *alla* arbetsgivare – även de statliga.

Ett gynnande av den statliga verksamheten på detta sätt innebär också att statlig verksamhet befrias från spar- och rationaliseringskrav som föranleds av arbetsmiljöavgiften och andra arbetsgivare tvingas beakta. Detta är också samhällsekonomiskt ineffektivt eftersom resursfördelningen blir inoptimal och konkurrensen snedvrids.

Regeringens förslag i denna del bör mot bakgrund av vad som ovan anförts avslås.

Hemställan

Mot. 1989/90
Fi50

Med hänvisning till det anförda hemställs
att riksdagen beslutar avslå proposition 1989/90:125 såvitt avser
sjunde huvudtiteln anslag F 10 Kompensation för arbetsmiljöavgift.

Stockholm den 4 april 1990

Gunnar Björk (c)

Görel Thurdin (c)

Rolf Kenneryd (c)

Gunilla André (c)

Per-Ola Eriksson (c)

Ivar Franzén (c)

Martin Olsson (c)

Håkan Hansson (c)

Larz Johansson (c)